

A Fővárosi Ítéltábla a Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Fodor Tímea) által képviselt dr. felperes neve (felperes címe.) felperesnek - dr. Tálosi Adrienn ügyvéd (címe.) által képviselt I.rendű alperes neve Szerkesztősége (I.rendű alperes címe.) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe.) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. december 19. napján kelt 64.P.21.702/2018/41. számú ítélete ellen az I. és II. rendű alperesek részéről 44. és 46. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (húszezer) forint+áfa másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes politikai életben aktív, az utóbbi években országos ismertségre is szert tett, mivel országos jelentőségű kampányokban és politikai eseményekben is vállalt szerepet. A felperessel szemben 2018. márciusában költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt büntetőeljárás volt folyamatban, az eljárás tárgya a diákok foglalkoztatásához kötődő közterhek meg nem fizetése volt.

Az I. rendű alperes által szerkesztetthu internetes hírportálon 2018. március 26. napján „Ellenzéki kampányokba tették ...ék az elcsalt milliárdokat” címmel jelent meg médiatartalom.

A cikk bevezetőjében (lead) arról tájékoztattott, hogy többször bebizonyosodott az, hogy a bűnszövetkezetben adó milliárdok elcsalására felépített, a felpereshez köthető iskolaszövetkezeteket valójában a baloldal politikai céljaira használták. Közölték, hogy a napokban egy védett tanú vallomására hivatkozva ... azt nyilatkozta a sajtóban, hogy ... és a felperes személyesen találkoztak a 2014-es kampány előtt, és a felperes pénzt adott át ...nak. Védett tanú információira hivatkozással közölték, hogy ehhez hasonló fekete pártpénz-ügyletek, akár komplett baloldali kampányok illegális finanszírozása és lebonyolítása többször is előfordult az elmúlt években. A cikk bevezetője arról is beszámolt, hogy egy ahu-nak (...) megszólaló védett tanú elárulta, miszerint gyakorlatilag erre építették fel a hálózatot, és erre használták a be nem fizetett adó milliárdokat. A védett tanú a 2015-ös veszprémi kampányon keresztül szemléltette a felperes módszerét.

A cikk a bevezetőt követően arról ad hírt egy másik sajtóterméktől, a ...tól származó információra hivatkozva, hogy a felperes állítólag fanatikusan, szinte már megszállottan szolgálta ...ékat, valamint a ...kat, és több ezer embert mozgatott, akik kampányok idején kampányoltak, egyébként meg a ...ban ...-ban, drogériákban vagy épp gyárakban keresték a rávalót. A fedezet a gyanú szerint be nem fizetett hat és fél milliárd forint adó, vagy akár annál is több, amit ma a nyomozóhatóság keres, és aminek érdekében sorra döntöttek be országszerte az iskolaszövetkezeteket, és alapították helyettük az újabbakat.

A ... által készített interjúban elhangzottakról kikérték egy alkotmányjogász véleményét is, aki azt mondta, a beszélgetésben hallható információk szerint egyértelműen tiltott pártfinanszírozás történt.

A cikk beszámolt arról is, hogy a ...hu-n előző nap jelent meg ... leleplező interjúja, amelyben ... azt állította, hogy a felperes a 90-es évek óta tudatosan építette politikai karrierjét és azt az iskolaszövetkezet hálózatot, amelynek köszönhetően már 2002-re nélkülözhetetlenné vált a baloldalon. Kijelentette, hogy a ...i politikusnak már az első iskolaszövetkezete, a ... is a ... ifjúsági szervezetek, a ... és a ... főszponzora volt. 2002-től a diákokkal minden választás idején aktív kampánymunkát végzett és végeztetett. Cserébe sorra nyerte a munkákat az állami cégektől és a busás pályázati pénzeket a baloldali kormányok idején. Beszámolt arról ... nyilatkozataként, hogy a 2010-es kormányváltás utáni időszakban, amikor elzárultak az egyéb pénzcseppek a felperes és cégei, valamint az iskolaszövetkezeti hálózat lett a baloldal fő támogatója túlélésének anyagi biztosítója.

A szerző az interjút úgy értékelte, hogy abból kiderült, miszerint a diákok felhasználásával ...i központtal körülbelül 20 éven át épült az a bünszövetkezet, ami most a hat milliárd forintos adócsalás gyanújának megállapításával lebukott.

A felperes keresetében olyan tartalmú helyreigazításra kérte kötelezni az I. rendű alperest, mely szerint a cikkükben valótlanul híresztelték, hogy a felperes a 2014-es kampány előtt ...nek pénzt adott; valótlanul állították, hogy baloldali kampányok illegális finanszírozására használta a felperes a be nem fizetett adó milliárdokat; valótlanul híresztelték, hogy a felperes 2002-től diákokkal minden választás idején kampánymunkát végeztetett; valótlanul híresztelték, hogy a felperes sorra nyerte a munkákat állami cégektől és busás pályázati pénzeket a baloldali kormány idején. Kérte, hogy a helyreigazító közlemény az eredeti linken a cím alatt a lead felett - legalább 30 napig, illetve addig, amíg az eredeti, kifogásolt cikk hozzáférhető - jelenjen meg, továbbá a ...hu kezdőoldalán jelenjen meg ugyanolyan módon, ahogyan a sérelmezett cikk címe megjelent, az alábbi cím, amely címre kattintással a helyreigazítás teljes szövege elérhető: „Helyreigazítás: dr. ...ról valótlanságokat állítottunk és híreszteltünk”

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az 1. pont alatti közlés kapcsán azzal védekezett, hogy egy közéleti szereplőnek, közéleti vitában tartott nyilvános sajtótájékoztatójáról adott tényszerű tájékoztatást, melyről saját értékelés nélkül, hűen a közlés forrását megjelölve számolt be, így a 34/2017. (XII. 11.) AB határozat szerint ezt a közlést nem lehet jogsértőnek minősíteni.

A 2. és 3. pont vonatkozásában arra hivatkozott, hogy a tényállítások valóságok. A valóság bizonyítására ... és ... tanúk kihallgatását indítványozták.

A 4. pontot illetően arra hivatkoztak elsődlegesen, hogy az valós tényekből levont okszerű következtetésnek, illetve véleménynek tekinthető, másodlagosan valós tényállítások ennek alátámasztására szintén a fenti tanúk meghallgatását kérték.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az I. rendű alperest, hogy az általa szerkesztetthu internetes weboldalon a kifogásolt cikk eredeti helyén a cím alatt, a lead felett az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 5 napon belül mindaddig, amíg az eredeti cikk is elérhető, de legalább 30 napig az alábbi helyreigazító közleményt kommentár nélküli jelentesse meg: „Helyreigazítás

A 2018. március 26. napján ahu online felületünkön közzétett „Ellenzéki kampányokba tették ...ék az elcsalt milliárdokat” című online cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy dr. felperes neve a 2014-es kampány előtt ...nek pénzt adott; hogy baloldali kampányok illegális finanszírozására használta a be nem fizetett adó milliárdokat; továbbá, hogy sorra nyerte a munkákat állami cégektől és busás pályázati pénzeket a baloldali kormányok idején.”

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy ahu kezdőoldal legelején a sérelmezett cikk címével azonos módon, betűméretben és betűtípussal a helyreigazítás közzétételével egyidejűleg 24 órán keresztül jelenítse meg az alábbi címet, oly módon, hogy a címre kattintva a helyreigazítás teljes szövege is elérhetővé váljon: „Helyreigazítás: dr. ...ról valótlanosságokat híreszteltünk.”

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 115.000 forint perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 27.000 forint illetéket. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 9.000 forint illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint döntését a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény Smtv. 12. §-ára, a Pp. 265. § (1) bekezdésére és 495. § (2) bekezdés c) pontjára alapította. Kiemelte, hogy az Smtv. 12. § (1) bekezdése a sajtó-helyreigazítást, mint speciális személyiségi jogvédelmi eszközt kizárólag a tényállítások tekintetében biztosítja. Ha a bizonyíthatósági teszt alapján az állítás valósága bizonyítható, illetve cáfolható, akkor van szó tényállításról.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a keresettel érintett valamennyi közlést tényállításnak minősítette, és abból indult ki, hogy ezek bizonyítása az alperest terhelte.

Az 1. pontban sérelmezett, ... részére történt pénzátadásra vonatkozó közlés kapcsán kifejtette, hogy annak érdekében, hogy az alperes a híresztelésre vonatkozó 34/2017. (XII. 11.) AB határozatban foglaltakra hivatkozással mentesülhessen, a felperes számára biztosítani kellett volna a cáfolat lehetőségét. Megállapította, hogy a perbeli cikk esetében az I. rendű alperes nem törekedett kiegyensúlyozott tájékoztatásra, egyoldalúan, az érintettek álláspontját elhallgatva, a cáfolat lehetőségét fel sem kínálva számolt be egy közérdeklődésre számot tartó ügyről.

Az állítás valóságának bizonyítása körében ... tanúvallomását értékelve rögzítette, hogy a tanú nem volt szemtanúja a szóban forgó pénzátadásnak. A tanú pusztán arról számolt be, hogy hallott erről. Az ismerete forrását nem jelölte meg, konkrét ismeretről nem számolt be, ami bármilyen módon alátámasztaná az általa előadottakat. Nem tudott nyilatkozni a pénzátadás helyszínére, az átadás körülményeire, az összeg nagyságára sem. Az alperesi közlést bizonyítatlannak találta, ezért a keresetnek helyt adott.

Utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy önmagában a pénzátadás bizonyítása sem lett volna elégséges, mivel a PK 12. számú állásfoglalást szem előtt tartva, a cikket úgy kell értelmezni, hogy a felperes a bűncselekményből származó pénzeket fektette be kampányokba, ezért a pénz származását és annak célját is igazolnia kellett volna. Kétséges, hogy büntetett előéletére figyelemmel bárki ilyen információkat osszon meg vele.

A 2. pontban sérelmezett, kampányok be nem fizetett adómilliárdokból történő illegális finanszírozására vonatkozó közlés kapcsán kifejtette, hogy az alpereseknek bizonyítaniuk kellett volna a pénz nagyságrendjét, bűnös eredetét, és felhasználását. Megállapította, hogy az alperesek

ebben a körben sem tudtak eleget tenni bizonyítási kötelezettségüknek. A keresettel szemben ugyanakkor azt állapította meg, hogy az I. rendű alperes híresztelés útján valósította meg a jogsértést.

A 3. pont alatti közlés kapcsán ... tanúvallomása alapján azt állapította meg, hogy az a közlés valós, miszerint kampánymunkát végeztetett a felperes. E pont tekintetében ezért a keresetet elutasította.

A 4. pont vonatkozásában a bizonyítékokat értékelve felidézte, hogy ... tanú kifejezett nyilatkozata szerint nem volt tudomása arról, hogy felpereshez köthető szervezetek pályázati támogatást kaptak.

A tanú egy állami céget sem nevezett meg, mely a diákfoglalkoztatás jelentős megrendelőjeként felmerült a ... kormányok idején, vallomását egy meg nem határozott cég vezetőjétől származó értesülésre alapozta. Konkrétumok hiányában azonban az elsőfokú bíróság az általa elmondottaknak nem adott hitelt.

Az elsőfokú bíróság indokolásában értékelte azt is, hogy ... tanú vallomása semmilyen érdemi adattal nem szolgált. Mindezek alapján arra következtetett, hogy az alperesek nem tudtak eleget tenni az 1., 2. és 4. pont tekintetében a bizonyítási kötelezettségüknek, ezért az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján az I. rendű alperest az ítélete rendelkező részében írtak szerint marasztalta.

A perköltségről a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján határozott, a pernyertesség, pervesztesség arányát 3/4- 1/4 arányban állapította meg.

Az ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést.

Kérték az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és a felperes keresetének teljes elutasítását. Másodlagosan kérték az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a Pp. 369. § (3) bekezdés b), c) és d) pontja alapján kérték a felülbírálati jogkör gyakorlását.

Fellebbezésükben egyrészt arra hivatkoztak, hogy az első kifogásolt közlés a ... tagja által tartott sajtótájékoztatón hangzott el. Megismételték azt a védekezésüket, mely szerint a 34/2017. (XII. 11.) AB határozatban foglaltakra figyelemmel a sajtószabadságból fakadó alkotmányos követelmény, hogy a közéleti szereplők sajtótájékoztatóján a közügyek vitájában egymást érintően tett kijelentésekről hűen, saját értékelés nélkül tudósító, a közlések forrását egyértelműen megjelölő és a jóhírnevet esetleg sértő tényállításokkal érintett személy cáfolatának is helyet biztosító vagy a válaszadás lehetőségét felkínáló médiatartalom-szolgáltató tevékenységét nem lehet a személyiségi jogsértés polgári jogi szankcióit megalapozó híreszteléseként értékelni. Az elsőfokú bíróság indokolásával szemben az alpereseknek nem volt felróható, hogy nem biztosított helyet a felperes esetleges cáfolatának, ugyanis köztudomású, hogy a felperes a cikk megjelenésekor előzetes letartóztatásban volt.

Hivatkoztak arra is, hogy az elsőfokú bíróság következtetésével szemben a 4. kifogásolt közlés vélemény, ami alapján azzal szemben sajtó-helyreigazítás nem kérhető.

Fellebbezésükben sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat tévesen értékelte. Arra hivatkoztak, hogy ... vallomása igazolta a kifogásolt közlések valóságtartalmát.

A 2. és 3. kifogásolt közlés kapcsán csatoltak egy az elsőfokú ítélet után született, a ...hu internetes portálon megjelent sajtócikket, amelyben a felperes elmondása szerint ... tanú a felperessel és vele szemben folyamatban lévő büntetőeljárásban a kifogásolt közlések vonatkozásában a jelen perben tett tanúvallomásával ellentétes nyilatkozatokat tett. ... a büntetőeljárásban úgy nyilatkozott, hogy a jelen perben kifogásolt közlések valóságok. Indítványozta ezért, hogy ... 2018. december 28. napján megtett nyilatkozatát tartalmazó jegyzőkönyv megküldésére keresse meg a Csongrád Megyei Főügyészséget a bíróság. Előadta, hogy az ellenkérelmében hivatkozott tény kívánja ezzel

bizonyítani, továbbá, hogy a tanú vallomása, illetve a hivatkozott cikk is az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően keletkezett. Kérte mindezek alapján a bizonyítás elrendelését és az alapján a fenti körben a tényállás módosítását. Amennyiben erre nincs lehetőség, kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Egyetértett az első közlés kapcsán levont elsőfokú bírósági következtetéssel. Hivatkozott arra, hogy a felperes vezető védője többször nyilatkozott a nyilvánosság előtt, az alperesek számára ismertek voltak a felperes jogi képviselői, bármelyiküket megkereshette volna, hogy a felperes nyilatkozatának is helyt adjon. Az alperesek továbbá nem egy politikus által tartott sajtótájékoztatóról tudósítottak, hanem egyéb közlésekkel vették körül ... közlését, hosszas cikket írva a felperesről. Az alperesek AB határozatra alapított védekezése nem foghatott helyt. A 4. közlés kapcsán hivatkozott arra, hogy az egyértelműen tényállítás.

... tanúvallomásából részleteket emelt ki annak alátámasztására, hogy a tanú nem tudott konkrétumokról beszámolni. Utalt arra, hogy nem voltak közvetlen információi sem, és a kapcsolata megromlott a baloldali politikusokkal.

Kérte az alperesi bizonyítási indítvány elutasítását. Hangsúlyozta, hogy az alperesi képviselőnek is lehetősége volt kérdéseket feltenni a tanúhoz. A tanút a polgári eljárásban igazmondási kötelezettség terhelte, míg a büntetőeljárásban gyanúsítottként vett részt. A tanú vallomása olyan bizonyító erővel bír, amelyet nem írhat felül egy büntetőeljárás terheltjeként tett vallomása, ahol igazmondási kötelezettség nem terheli. Mindezek alapján kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

A fellebbezés nem alapos.

Fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett a Pp. 358. § (5) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének keresetet elutasító rendelkezése (3. közlés).

A fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között a másodfokú bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia a 2. közlés kapcsán, hogy szükséges-e a bizonyítás kiegészítése ... tanú gyanúsított meghallgatási jegyzőkönyvének beszerzésével, illetve ennek a bizonyításnak a szükségessége indokolja-e az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését. ... tanúvallomását az elsőfokú bíróság helyesen értékelte-e, vagy a tanúval az alperesek bizonyították állításaikat. Az 1. kifogásolt közlés kapcsán azt a kérdést kellett megválaszolni, hogy - a hivatkozott 34/2017. (XII. 11.) AB határozatban foglaltakra, és a fellebbezésben előadottakra figyelemmel - helytállóan minősítette az elsőfokú bíróság az alperesi közlést híresztelésnek. A 4. kifogásolt közlés kapcsán pedig arról kellett dönten, hogy az tényállításnak vagy véleménynek minősül-e.

Az elsőfokú bíróság ítélete nem szenvedett a Pp. 380. § és 381. § szerinti hatályon kívül helyezési okot megalapozó hiányosságban. Az alperes fellebbezéséhez csatolt cikk okirati bizonyítékként történő értékelése, illetve a polgári eljárásban meghallgatott tanú nyomozati vallomását tartalmazó jegyzőkönyv beszerzése olyan bizonyítási indítvány, amely - szükség esetén - a másodfokú eljárásban is foganatosítható a Pp. 369. § (3) bekezdés b) pontja alapján. Az elsőfokú tárgyalás berekesztését követően keletkezett új bizonyítékok a Pp. 381. § szerint - eljárásjogi szabálysértés hiányában - nem alapoznak meg hatályon kívül helyezést. A fellebbezésben hivatkozott indokokból az ítélet hatályon kívül helyezésére más jogszabályhely alapján sincs lehetőség.

Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta és a tényállást az alapján helyesen állapította meg.

Az alperesek által a fellebbezéshez csatolt cikk csak annak valószínűsítésére alkalmas, hogy az elsőfokú eljárás folyamán meghallgatott tanú a nyomozati eljárásban gyanúsítottként a polgári ügyben tett vallomásától eltérő tartalmú nyilatkozatot tett. A 2. pont kapcsán az alperes azzal védekezett, hogy az állítás valóságát bizonyítani tudja. A 2. pontban szereplő azon kijelentés, mely szerint a felperes adó milliárdok be nem fizetéséből illegális kampányfinanszírozást folytatott, kellően súlyos állítás ahhoz, hogy annak valóságának bizonyítására nem elegendő egy olyan tanútól származó gyanúsított nyomozati vallomás jegyzőkönyve, akit egyrészt a bíróság az elsőfokú eljárás során ebben a körben már meghallgatott, és vallomásával a kijelentést nem támasztotta alá. Másrészt a hivatkozott cikk alapján, amennyiben gyanúsítottként másként nyilatkozott, ellentétes tartalmú nyilatkozatait a Pp. 279. § alapján nem lehet úgy értékelni, hogy hitelt érdemlően bizonyítja az alperesi állítást. Nem volt szükség ezért az alperesi fellebbezésben hivatkozott jegyzőkönyv beszerzésére.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 279. § (1) bekezdésének megfelelően, helyesen és okszerűen mérlegelte ... tanúvallomását, annak bizonyító erejét is. A fellebbező nem adott elő semmilyen körülményt, ami a bizonyíték értékelésének felülmérlegelésének irányt adna, a másodfokú bíróság sem talált a felülmérlegelésre okot. A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a tanú sem az 1., sem a 4. pont tekintetében nem adott elő konkrétumot, a 2. pont kapcsán is csak arra vonatkozó következtetéseit osztotta meg a bírósággal, hogy milyen módon történhetett a kampánymunka finanszírozása. Megjegyezte azt is, hogy nagyon sok fiatal egyszer aktivistaként, egyszer iskolaszövetkezeti tagként dolgozott, nehéz volt egymástól ezt elkülöníteni. A tanú vallomása az illegális pártfinanszírozásra vonatkozó közlés alátámasztására nem volt alkalmas.

A másodfokú bíróság a megállapított tényállás alapján az elsőfokú bíróság döntésével és nagyobb részt annak indokaival is egyetértett.

A fellebbezésre tekintettel az alábbiakat emeli ki.

Az 1. pontban írt közlés kapcsán helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a 34/2017. (XII. 11.) AB határozatban foglaltakra az alperesek alaptalanul hivatkoztak. A másodfokú bíróság kiemeli, hogy az AB határozatban megfogalmazott alkotmányos követelmények is tükrözik, hogy a sajtószerv által továbbadott, akár sajtótájékoztatóról származó információk kapcsán a híresztelésért való felelősség alól speciális, gondosan megvizsgált esetben mentesülhet a sajtószerv. Ennek során vizsgálni kell a sajtótájékoztató cikkben történt bemutatását, és annak egyéb körülményeit. Elsősorban annak van jelentősége a vizsgálat során, hogy a sajtószerv közlése mennyiben minősíthető a sajtótájékoztatóról adott, az Smtv. 10. §-a körébe tartozó objektív tájékoztatásnak. Másrészt annak, hogy a 7/2014. (III. 7.) AB határozat [49]-[50] bekezdéseiben, és a 13/2014. (IV. 18.) AB határozat [31] bekezdésében megfogalmazottakra figyelemmel, mennyire járt el kellő gondossággal az információ továbbadása során a sajtószerv. Nagyobb körülmekintés várható el, ha a közlés jóhírnév sértésére is alkalmas. A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága hasonló szempontokat rögzített a sajtófelelősség vizsgálata kapcsán [Magyar Jeti Zrt. kontra Magyarország, EJEB (11257/16) 2018. december 4. 76-77.].

Az elsőfokú bíróság fentiekre tekintettel helytállóan tulajdonított jelentőséget annak, hogy az I. rendű alperes egyoldalúan, és a felperes álláspontjának teret nem biztosítva jelenítette meg egy pártpolitikus sajtótájékoztatón elhangzott nyilatkozatát. A kifogásolt közlés nem felelt meg ez okból sem az alperes fellebbezésében, védekezésében idézett AB határozatban megfogalmazott alkotmányossági követelmények szempontjainak.

A másodfokú bíróság ennek kapcsán kiemeli, hogy a cikk egészére figyelemmel a sajtótájékoztatón elhangzott nyilatkozatról az I. rendű alperes - a hivatkozott alkotmányossági követelményben foglaltakkal szemben - nem saját értékelés nélkül, objektíven tudósított. Az sem állapítható meg, hogy az információt körüljárva, igazolhatóságát fenntartással, kritikával kezelve, vagy az érintett álláspontjának teret biztosítva, kellő gondossággal mutatta be a közlést. A cikk tárgya nem a sajtótájékoztatóról adott beszámoló volt. Az I. rendű alperes a pénzátadásra vonatkozó sajtótájékoztatón is elhangzott kijelentést felhasználta az illegális pártfinanszírozás cikkben kialakított koncepciója bizonyítékeként, azaz a szerző által is valósnak tekintett információként adta tovább az olvasók felé. Az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett ezért arra, hogy az I. rendű alperes az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján a sajtótájékoztatón elhangzott valótlan tényállítást híresztelve közölte a pénzátadást.

A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy az illegális pártfinanszírozás körében kellően lényeges súlyú, pénzátadásra utaló közlés kapcsán a másodfokú bíróság szerint is fokozott jelentőséget kellett tulajdonítani annak, hogy - az alkotmányossági követelmények szempontjaival szemben - a felperes esetleges cáfolatának nem biztosított helyet, illetve a válaszadás lehetőségét sem kínálta fel. Közömbös ennek kapcsán a letartóztatás ténye. A felperes fellebbezési ellenkérelmében helyesen hivatkozott a felperes nyilvános megszólalásaira, elérhetőségeire, az I. rendű alperes ezen kommunikációs lehetőségektől nem volt elzárva. Továbbá a sajtó-helyreigazítási kérelmet követően sem biztosított lehetőséget semmilyen módon az I. rendű alperes a felperes álláspontja, cáfolata bemutatásának.

Az 1. pontban kifogásolt közlés kapcsán az elsőfokú bíróság a fentebb kifejtettek szerint helyesen értékelte a bizonyítás eredményét, helytálló következtetést vont le ezért arra, hogy a bizonyítatlan tényállítást a pénzátadásra valótlannak kellett tekinteni, és az I. rendű alperes annak helyreigazítására volt köteles az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján.

A 2. pontban írt közléssel kapcsolatos elsőfokú bírósági döntést a fellebbező ... tanúvallomása tekintetében a bizonyítékok mérlegelése, illetve a bizonyítás kiegészítésének szükségességére alapozva támadta. A fentebb kifejtettek szerint a bizonyítás kiegészítésére nem volt indok, ... tanúvallomását az elsőfokú bíróság helyesen értékelte. Nem volt indok az elsőfokú bíróság helyreigazításra kötelező ítéletének megváltoztatására a fellebbezésben foglalt okból.

A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy az alperesek nem védekeztek azzal, hogy a büntetőeljárás adatairól számoltak be. A cikk tartalma sem követi egy büntetőeljárásról adott, a PK 14. számú állásfoglalás szempontjainak megfelelő tájékoztatást. Arra sem merült fel bizonyíték, hogy a cikk megjelenése időpontjában a felperessel szemben kampány tiltott finanszírozásával kapcsolatos gyanú fogalmazódott meg a büntetőeljárásban.

Az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a 4. pontban írt közlést tényállításnak. Annak valósága, hogy a felperes kapott-e pályázati pénzt, vagy megbízást állami cégtől baloldali kormány idején, bizonyítható, illetve cáfolható tényállításnak minősül. Az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte, hogy a közlést az alperesek nem bizonyították, ezért az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján az I. rendű alperes helyreigazításra volt köteles.

Mindezek alapján a fellebbezésben írt okokból nem volt indok az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét helybenhagyta.

Az alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, erre tekintettel a felperes javára a másodfokú bíróság a Pp. 364. § folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése, a Pp. 499. § (1) bekezdése és a csatolt költségjegyzék, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, (5) bekezdése alapján összesen 20.000 forint+áfa ügyvédi munkadíj mint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte a II. rendű alperest.

A le nem rótt fellebbezési illetékről a másodfokú bíróság a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2019. március 29.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró